పొత్తి వసింయుమాఘశుగం ఆదివారం
వరికెల చదువుల రామలింగయ్యన్న
వీర బ్రహ్మంగారి కాలజ్ఞానం
సుకోవడమయిది
చిలుకూరి కోటయ్య

F. Dobbin

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

౧ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ఈశ్వరం మంగారిని భక్తాదులు చూచిన వార్తై వ్యయనామ సంయు చైత్ర శుద్ధ గణపవారం ౹ శ్వేందివల్లా వర్గ పల్లె అమరాధీశ్వరుండయిన ౹ పోతులూరి వీరబ్రంహ్మేంద్రయస్వాములు ల
వారి వు ౹ ఉపదేశ తానుం నతికిసమాధి నిష్ఠను గూర్చుం ౹ డిభక్తులను పిలిపించి ౹ తమకు పరబ్రహ్మంగారు యిచ్చిన కాలజ్ఞానము ౹ తమ సమాధి యందు వుంచు కొ
ని ౹ వుండే కాలమందు ౹ భక్తాదులు పై చిన వస్త్ర భరణాదులు అందుకొని ౹ సమాధి నిష్ఠను గూర్చుని యుండిన కాలమందు భక్తాదులు ౹ అష్టైశ్వర్యాది విభూతుల
పూజచేసి ౹ అంమగారిని భవిష్య వృత్త మానవులు ఆనచ్చి యేమని వేడుకొనిన ౹ అదినందు తాను ౹ తన సమాధి లోనే గూర్చుని ౹ తనకు యిచ్చిన శ్రీరూపై అ
యిదు వేల కాలజ్ఞానం ౹ యిరుకె చాలు యీనవతం ౹ మన్మథ నాయుడు దిక్కులను పుంన స్త్రీ పురుషులను సూచించి ౹ చెంగారశ్యామలు వారికే మారు పైన చంన యస్వాములవారి

నిశ్చయింపలేని। నమ్మినవారం చేసుకుని క్షేత్రములకు పుపవేశము లుప్పించి వైనవి జరిగించవని। అమవాపుష్టాభిషేకం శుష్కించా నక్షత్రములు వచ్చేపరి యుంతరం। పమా
క్షేత్రనూక్షమని। భూత్రములకు వాక్యవస్త్రాం। త్రం చెప్పుమని కోరినందున। అప్పుడు యీశ్వరం మగారు। ఆనతిచ్చిన భవిష్యవృత్తము నూనములు। జయ భక్తు
లా కాసేన ధానము గావనం। దేహ శ్యం నే। రికొండయందు। పపసు చేస్తాను। డి। శ్రీపుయూరు అనే గ్రామములో। వర భక్తశి దగ్గిర అనుగ్రహం। అయనందున
శిపుయూరి విరత్రం చ్చం అనేపేరు వచ్చెను। అయుతే ఆం తమే. యోగా। నందికొండయందు నూర్తుండి। తన భక్తశ్రేష్టిని చూచి। ముందు జరగబోయే భవిష్యతు అంతా
జ్ఞానం। చిరకాల వ్రత నూత్రం। యొక్క రచనం గున కాలజ్ఞానం। అనే గ్రంథం। వాయుదమైనది। అయితే తల్లి చేసిన భవిష్యతు యిలవారం తరంవా గాను కూడదని। తాజ్ఞ యిచ్చినా ...

వకత్రినే జ్ఞాం చెప్పు మం వా మం। సావధాన చిత్తమలు యుగ కలి। అనం డియప ద్వం। మర్త్యమంత యుగని। మనసు మేకము చేకి। పరరవాన్న ము బరాల ఉపరచరాదు। పరచినా నామం లు
బయు యచెప్పునరీ [illegible]। త్రాళ్ళ కాం బా వాం సకాళి కాం బ। జ్జే ధర్తలా రా అ జ్ఞానము రూ లమరుగు జ్ఞానము కత వ్యాతకే ప ఉసగా కే। మర్శ కల ఉకల పెరియు బడదు। కా
బప్పు అవే తరస్వరుష్మ ల య్యవారు। కా ల జ్ఞానం అంతా పెరియు కుండా। ముందు జరగ బోయే ధవిష్యత ములు లక్ష్య మండె చెందించినవారల యు। యావరె వరికి
య్యై నకా ల జ్ఞానము ఉవారి నారిప మా దు ఇచ్చే వ్వం చే కొనిరి। వారు తిరిగి మర్త్యకి వందున అవధరించి వారి కా ల జ్ఞానము ఉ అంతా వారి। జ్ఞాన దక్షిని చూపు
కం హో। తిరిగి నారి నారి న్న తాం తం। వారికె పెరియు బడుసు। కా బప్పు మమ పుష్మ లయ్య వారు। కా ల జ్ఞానము ఉ। వాక్కే ము ఉ లయు ఉ పరచరాదు। అయ్యె వీ కు ధత్రీ చా

శ్యకేమముగానెరిన౦ భువి అవ౦ వా ఫలము ల యొక్క అవతారములు చెప్పబడును విన౦డి। ఖార్య౦ యనే నవదళ వర భూజ యాచార్యులు। వేదవిధి తమ ఉగా చెప్పిన మహా
వాక్యము లుఙ్క్తరేలు శివ హా౦ప్ప మా సా౦ శ్రీ శ్య౦। హా శివా౦ప్ప మను వక్షై క్రై। ఋ౦ వ్వా వా౦ప్ప మే మా చ శ్చ వృ ష్టే నా౦। దె వా౦ పర శ్రి ద్రి యెూ పూర్వ౦। హూర్య వా౦ ఫ్ర విశ్వ జ్ఞ
౩ ప౦చ వము భే ప్ర క్రి త్రి తా: ఉర౦ జ్ఞ పురుష్ణు ని వా౦ స్నే స౦ భూ ప ద య్యు। యనే వ ద ల వర భూజ యాచార్యులు వారు ల వేమ౦ దు యవ తర౦ చి। మహా వ౦ రి క్షే
త్ర వ౦ భూ। వృష్టి మతే యు వేచి ని వాను డు యయ౦ డి। దూర వృష్టి గోచర। దూర వేత్రి ముల గ లక్షై। స ప్ర కో లు నా వే వ౦ త్ర। అ క ర్వ త్రి వి త్రి కా శ్రీ రా
క్షే శ్రీ రి అనుత్ర వా ము క్రే ల వా ద్వి త త్య మస్యది వ హే వా ఖ్య ము లు। శివ ఇ ల కు చ ద చేస్తే వ౦ డగా। అ మ వారు శి ని చూ శి। తె ప ని లు అ డి గి న వా ఖ్య౦। వ్వా తా తరా ఉ డ తా ర శ్య ర౦ ౯

నాకృష్ణదేవరాయలు ప్రభుత్వము ఏలుచున్నపుడు చానన వర్షం వారికి కప్పం బం భూమైనదేవ బ్రాహ్మణులు యిచ్చిన స్వ క్షేత్రము అక్షత అక్షయ త్రిత్రతారం బ్రాహ్మణులు యిచ్చినను చానం వారికి శ్రీకము
లు | కుష్ణకంకశ్రీ క్షేత్రనవి శ్రీలు ఆరవ వారించిన కారణం రాయలు ఆనతి స్వరూపం చాయగా | శ్రీరభూపాల యాచార్యులవారు | ఆనతి చ్చిన వాక్యం వెంయి శిష్యులారాకేను యిదివరకు తోడి యలు వుకారము యిందువలనతె
నాను | దుష్టనిగ్రహ శిష్టపరిపాలన చేశినాను పదార్థ ప్రవృత్తాకరము త్రికాల తారకము | శ్రీరంగ యగము లా ప్రధమ పాదము లా ఆయుధ వేల దేశములా ప్రగా ఆరయోగానిసంభవముగా | శ్రీరభూపాల దేవం
తరాయిదత్తం ఆవ తరించవారు ఉన్నానని నుమను వంశవుండు వృద్ధి వించినవారి కామాక్షి సు విన్నాపం చేసుకుని యే కుచ క్షేత్రాధి కారము గారా జపరిపాలన చేసె త్రపుం సమస్తము | కృత యుగ ధర్మ చారిత్రము
బలిదిగెను యిం కాలము శ్రీ విష్ణు తుచ చెప్పు తాను విసంది | శ్రీ వివాహాన కం ఆశ్వరు అయోధ్యవర కు రాజరు షివంశ జు శైన వి పుట్టలు పూజం పలు దేకారక కుం ప్రం గ్రహ | శ్రీ త్రేతా కాలము మునకు పై

మైసూరు రాజు వరిపాలన చేసె। శాలి.వాం హనసుడే ప్రభుత్వం శకశక ఆ శకం పమొం ప్రం। పాచానం పారికి ఆ భూ జ్ఞతం జరుగగా జయ శషష్టి లారా ఖిరా కువకే ప్ర రాణ ఇంతె లియు చేసెను। ఇనం డి
విశ్వకర్మ వీడే బాందుకే త్మ యొక్క శృతి ప్ర రూ ఇంవల్లను గ్రా। పుండే జను యుత్పి శి తెలియకేరు వారె వరియు స్వచ్ఛన యుగ్మగాంపాంరు పరం జ్ఞాతే సవి రూ ప్రయుక్తం శాంర వైష్ణవ విష్ణు శ్రు(త్రి) మూ
తిరు ఆత్మక స్వరూప మనిల ఆత్మ జిజ్ఞాన స్వరూంపవడు చాంత్ర తెలుసుకొన్న వేద. డాంవ్యం న్నరుగ నుకేదాం పూర్ణ భూం పుణ్య తె లెక్క ~~శాస్త్రము~~ న శ్రకరం బులకు వప్ప ఆప(వ) వేశ్మ లోల
మునే వసతిదా। ఆ ~~గ్రం~~లాగు నొక్క విరా శుస్వావవప్పు వుండ వలశిన దీ. జేయు శిష్యులారా। ఇంకా వత్త భవ ష్య తుమ త్ర్యే మొంనము చెప్పు తాను. విగ్రాడి సాకం పెడు దుయ వకరించిన

ప్రష్టత్రింశ్య ఇయుక్తే పూత్వ త్రింశ్మే అమునీవశ్వ ప్రశ్నేషు నాం। శ్రుతి ప్రమాణం। అఘోర ముఖ సమందు। అథ వనస గో త్రీ ధ్రువుం డయ్యె పృస్త్రీ పశ్శు మదిశయం దు। అవత
రించి। ఆచార్యశంకర దానాము వహఅ న్నేనా ము ము వల్లనుంచి। షట్త్రింశం దనచేశి। మతాంతరం గూం డ్రైలోకేమందు దివ్య లక్షణ। పూజా వా। తచాయు
గలందులకే। వారి లో ప్రవేశించి వా రిచా తత్తాను పూజుంచబడి। విస్తరమైన శాస్త్ర వాదములచా తను వారి నిర్జ్ఞానమును పోందక్షుండా చేశె। అజ్ఞాన
మేకాని। విప్పులకు జ్ఞానము తెలుపా। వుండె లొకనవాయుడా నకు। తనయం త్రస్తానమైన। పరస్వతీ వ ఠం చివ్విలకు లభినం చేశె। ఆచార్యనా మములు చె। ప్ప చేశెం

నేత్రశవం౦ ఉపవను యం౦ ఉ। వపోవిష్టుం౦ డయి యయుం౦ డెను। అపేక్షమునాన్నేను తిరిగి। ఖరభాగ వసం౦ పరా యులన్నైవ స్తుకను। అప్పుడు వృష్టను లోకమం౦ ఉ అవతరిం౦ చి। జన స్తురు తై పాం౦ చాన
న వర్ణమై నదే వబ్రం౦ త్మ లు వం నృవం౦ దు। అవతరిం౦ చెను। అప్పుడు సరస్వతీ కిష్కం౦ అధినము అవును। కశ్యప రాజ కన్య వినష్ట తునకధ చప్పు తాను। వినం౦ డే మానూ త్వవం౦ శపం౦ ద
మా వృవం౦ శజు లయ్యా రోతు యూ రివా రినం శవం౦ దు। ను ఖ్యాతం౦ శవం౦ చవుం౦ డ్రైవ। శరపుయిది అనేక వను వల్లను। బనసా నవత్తె యం౦ దు। అష్టదాచారయి యు అయ్యా చార్లై
వృక్షం౦ తరు। అర్జున వల్లి సా ఉ గు లక్షలనా। అజ్ఞానము చేసి చి ఉన్నా। అంటు లోనైరుత్రై అయి తవే అకాల జ్ఞానము చక్రు లఉ తెర యుచె యుగ లం౦ దా లక్షు। త్ర మూ ణా। తెరి ఉక చెప్పెనా
రకుపుం౦ చునా। మూడు లక్ష లడె భయ అం దునే లాశ లజ్ఞానము। బనసాని పత్తెనం౦ ఉఫము లము। నును। అక్కడ నెత్తి పడెను। శద్ధప్పి అనేవ త శిష్యుని తేసు కును। శ్రీగిరి పర్వతం౦ సవినా సవం౦

బ్రహ్మము కృష్ణకోవి౹ వ్రుం డను౹ సోము యాలి వ్రర త్రుం వ్వ్యం అనేనామము నవపుం చ్చె౹ లోకత్రయం తయా శిష్యుల తోస వ్యప్త్నా నంద౹ అఖం డస్వరూప త్రైవ ఏయను రాజ యోగత్రభా భాసురం బి
సు౹ పుత్ర బ్ర త్రు ళ వృథకంబి కి౹ లోకమం౹ దు ప్రకాశ మాన త్రైప వాద్రి నిష్టుకాదు రు౹ ఇం గావక ప్రమాణం తెలియచేసి త్రమం నానా౹ రాక్షస మయాని యొక్తం తప యుక్ బోయాలు అ
నేవా శు రాని నాపనశ్రతం౹ లోనేక్షం చు లం డు మ ⊕ సుమకా వుండ వి త్రత్వ ముకా వుం డి౹ స కల ధర్మము లబా ప సు౹ వ్రుం కాదే శము ల లో రా జ్య పరిపాలన ము చే యు
వారల శేకూర్చ నేను వకబో లు అవతార మెత్రి నాం ఢ్యను అన్వైత్ర మాణ్ణము లశాస్త్రము లు తెలియుచే శి నాను౹ యా లోకవుం లోనే సు వ ష్వై కాల ము న కో౹ ఆ యుత్ర బో యాల వ ల్లనే ప్ర [illegible]
[illegible] లు అనేక మున శా ముల ను బొం దిన సా క్షై సు ద శ కల యాము గ న దా ర్చిం నా ఉగు వే ⊕ తెం వ్యం సా ఉ యు [illegible] సా లుశ సంవ్య త్సర ము లు అ య్యో వ ర కు కలియుగ ధర్మం యు

లాగున జరగబోతుంది అని అంటూ వుంచి. వంచి రాజరకాలు చేరపివే తురుని రొన్నోగాలు చడునా! ఆచారము లు చడునా! రాజులు చండాలులను లోలు తురు! ఆత్రమ క్షత్రి
యులు ఉర్భిహాతెపోదురు! వేదాలు అక్ష! యునాలు. శాస్త్రములు వేదవచనమం తానశించి పోవును! సతపతిన్నే యములు వర్ణమైపోవును! కులుశ్రమ జనంబులు ప
తిభ్రత్రిత్వజం. మరు! ముత్రై వచించెన్నము యుగరిగి ప్రవర్త్రం. తురు! వావివరస లు లేకవర్త్రం. తురు! భార్యభర్తలు వైరములచే పవ్వం. చెరు! వినయములు గరి
గిత్ర. ఇలునశం. తరు! అంత్యా ఉ అల్పవృష్టి యున్నైనకాసైకచోట అతివృష్టి నైతో స్త్రిలో ష్టు ఆనావృష్టిస్నైకవిగి! మొకట్టి. ధలయించె ఓపోదురు. ~~[illegible]~~

• యీ కావేటి సంవత్సరము ౧౩ లో గానె జి. వాస మీ షా. నకలు వస్త్ర వృం. వ మ నా. యి నం వేల సం వత్సరం మం. నా యి యీ చైత్ర రుపం వత్సరము లకు లగా ఆనంద సం. వత్సరము నం౦ వి యియు ౧ లో
యా ల లా వ డబి. తా ౧౩ అన్నే హైన ధర్మ ము ఉ శే కు. డా మూర్త గనమైన అపర బాధ యు ప్పుట్టి. బి. మేము. ను ధర్మ వాసన తే కు. డా చేశి నశీ. చె యు త్ప ము చే త్తు ము
యుత్తో క్రమ్ర మ ద్రా ము వె ష్టు తా నా వి నం జీ. అవతార పు రుష్యు యు ప్పుట్టె వరకు మానవులకు చేత ఖ్లు కం. మి. అవ తరిం. చెరు సా ధారణ సం. వత్సర మం. దు
వి౦ శ్య గె రి ప శ్య త ము దు త్ర తా శె.౦.చి అత్త డ. వృం. డె రు షు ల ద ౧౩ న వేు చె సం. రాని శం. ది కో. డ బి ల ము కు చే రు తుం. నా మా. వి రో ధి కృ తు నా మ సం. వత్స రాంత కార

చుయిత్రిమనిశ్చితుగాంధారు మూలమంత్రం ఉపదేశం చేసినారు అస్య శ్రీ వరనారాయణ స్తోత్ర మహామంత్రస్య [illegible] ఋషిః (గాయత్రీ ఛందః (సూర్యనారాయణో దేవతా
మంత్ర పురుష పాదవర్తనః [illegible] వరనారాయణ ప్రీత్యర్థే [illegible] మహా వరనారాయణ [illegible] జపే వినియోగః [illegible]
[illegible] నారాయణ [illegible] ధ్యానం [illegible]
[illegible]
[illegible] వరనారాయణ [illegible] సూర్య [illegible] నారాయణ [illegible] ౦(

కేమాసంబల మహారుషుంత్రో మొడా కవినిసంది కొం డకుబ్రావేశింతుమయు అత్రి డనుం చిశవియుగంగు ఇవసరాయులఅయ్యి పింశశసమ్యురంబుల్రు రంబంచె శిశౌశయుకి సామ్మసంపురంబులో యుద్దప్రశయముని శ్ర
ము యయుగస్త్రా రాయింకో శ(ఌ)ము ఇంచె పృలత్తా నువిసండి ఖచభోజవకుం త్రాయుఅవారుఫశివిథావినామసంయుశంవరతు పంన్నైడంక్లి వారయువిఘు వాంస చేత పుల్లురయు నాల్గుయగనుశవారి కూప్ర
౨ శేఖ వంశ్యన్యక్షేం శిచపూశా మనివనం డి బిల్లిపా హాఖుకాంకాంఖాడ్వృమునుంకోచంవాడవృదేహాకత్తయుపుఛుస్తుతినామసంఘచేయుత్రఘద్దాహాన్నైనె దావెముధలుక్రొని తెరాశ్రకకుగంగావళ్ళుచది
సెనిశాదినంబర్గయుకలహారయుధ్మామంభారము శ్రీశ్రీ సునరంశ్లోరండ్ప్త్రుతువాంశనుత్రివ శారతయుపున్నివిసుండి గనుకి శావామాంచెయుతు నిపత్రూశాకతనావిశ్చాపానకతం నాపత్రం అవుటుని సుం
చిరంజాజశకంచాబులసమన్త జనాలమకనవడును అనినిష్ణ్యాలకువిరచజయూ చార్యుంవారుఅన తియన్నగా విని శిష్యులుసాని చేష్టమిమచకిసనంబ్రాయుడం దమకుమాతుఆహారముగాక ౦

నేన వృత్తేరకాం ప్రకేనహూజ ఇమనేక్షయోగ నిష్ఠాగరిష్టం ద్రైతశ్రీం డమండలాంతారేష్ట చ్ఛిదానందమమహాప్రణవపంచాక్షరిల్ల విరళపరం జ్యోతి త్రిణవస్వరూపులయ్యేరటు
ఖాని వీరవ్రతం శాసనాల్ని శులభౌరు మొదలు కాని । శిఖ శివపురుష ఉండకి వహంస్వభవస్వరూపం అనే శ్రుతిప్రకారం సద్గోజ్ఞానవలయు నిమందాలు వృక్షయయ్యెద యాత్రే వాంశసంభూతు
౬ డు । వీరశైవయ్యేనిండగ నగరిత్రోద్భవం ప్రైనవీరశైవయ్యగారు యోగలాకృశం నంటి అవతరించి ఆజగత్తులకు విష్ణు తలుటు తెలియంగల ధర్మము । ఆయుకతే వ్రూవు వృన్నారు ।
పరంజ్యోతి స్వరూపులైనవీరశైవయ్యగారలను నగానపమైమండపములయందు తాం ప్రైమయే ఉన్ని నివాసం చేశినాలు గుణవిశేషుల తాల జ్ఞానేందం చేసి వృణ్ణిరయ్యోగంగతి శిక్షణ పుష్పం నేవాబుది॥
ని । మహా పురుష ఉద్భవ వీరశైవయ్యగారి ని చాలాకాలని అఖిలం ఋషిచనిన్నిల్ల మహాపురుషనిమహాత్ములు । లోక మణులని ఎంత ఎంత లుగా వాడు దంపూర్వ నున్నారయూ ఎంత చాలా

మహి అగ్నికి కాంక్షపరిపించగా। అప్పుడు వీరభద్రయ్యగారు బాయి ఉదరిరావకాశనియ్యగల వారయి వారు చెప్పిన కాలజ్ఞాననములు ౧౪౦౦౦ ప్రతి గ్రంథము లయిరివ్రాయలు దుర్వేల కాలజ్ఞా
నములు పుట్టించు మండలి దిక్కు శిష్యుల కొప్ప గొండనెన్న తెలియగల దుల కొప్పించిరి। తననికి మహాలయ్యకాండే కాల శిష్యుని అప్పుడు వెంట తీసుకొని। శ్రీ పుట్టిన కే స్థితి న మ్మత నము యు అనేక
ము లు గా శిష్యులకు తెలియ చేస్తూ వు షరిగె అప్పుడు వాళ్లు నాయుచి మీదపుం డగా అప్పుడు భావార వేసు ల వుం డ్రైదిక లు చూచి వారు ఒక్క వ్వర ని అడగగా అప్పుడు
శిష్యునా గురు వెళ్ళి ము ల య్యి నరక తేస్తూ వుల య్య వి శ్వబ్రహ్మ అని చెప్పినాడు అప్పుడు భావి భ్యులు శిష్యు ను చూచి వినా గురు ము తెన విశ్వకర్మ ల య్య వీర
అప్పయను వేదంబు ఉయ్యాంద నము ము అ నికారము। న దిని అడగగా మా శకేవుం డెరి అప్పుడు మ వారు రుష్మ లు వెళ్ళి నివాసకుం దా నిల వేళ వసం దీన అప్పుడు శిష్యు

సం ఖం నమః శర్వాయ నమః వాం తాత తత్వాత్మనే నమః ఫ్యాం నమః శర్వాయ నమః । యం వాయు తత్వాత్మనే భవాయ నమః ప్రాణాయ నమః । రం తేజ తత్వాత్మనే రుద్రాయ నమః శరీరాయ నమః । వం । వరుణ తత్వాత్మనే అప్సు
తం సహ రుద్రాయ నమః । ఓం సర్వ తత్వాత్మనే । శోధ ... నిర్మాల్యాపా సాం ఓంకార యామి ॥ అస్త్ర లక్ష్మీ నారాయణ శ్రీ త్రిపురసుందరీ మంత్ర । ఋషిః । శక్తి కీలకం ఛందః ।
1 శ్రీ రామ శ్రీ దేవి తా ... ॥ ఓం శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణాభ్యాం తత్వ రక్షా నమః । సర్వ రక్షాయ నమః । అం ఆకాశ తత్వాత్మనే సర్వేశ్వరాయ నమః । యం
వాయు తత్వాత్మనే ఈశానాయ నమః । వం । వరుణ తత్వాత్మనే అప్సు తం సహ రుద్రాయ నమః । ఓం సర్వ తత్వాత్మనే శోధ కాల సాక్షి తాలు జానుపు రుద్రాయ నమః । వేర భాగవసం ఆరాధ్యామహే నమః
త్రిం సం చ్ఛాదనం యామి । త్రిం ద్వాదశ కాలం జపం ... శ్రీ లక్ష్మీ యా చెప్పిన ఉదకము లక్షం త్రి మంత్రము । మంత్ర పత్రికార్చనము నమః । విశేష భక్తి త్రయం జన్మన మంత్ర దిగ్ బంధనం

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] గురుర్బ్రహ్మా గురుర్వి

ష్ణు గురుర్దేవో మహేశ్వరః గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః ॥౧॥ [illegible]

౧౭

సారః । అద్విజా బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యా ఇతి పరియచ్చేత్రియజ్ఞేకం । అరుచ్ఛి దేవ శిష్టాదిః । పపురుషోత్తమ భగవానిదం । జన్మనా జాయతే శూద్రః । కర్మణా జాయతే ద్విజః । అనేన ద్విజత్వం వల్లనం ।
ప్రిం । త్రిష్ట్వా కష్మ్యసమారభ్యేత । అనేకశ్య త్రిప్రమాణం । వల్లనకష్మ పాలచె పసు । ద్వేదపాయ వము యనరిగె విద్యా యఅవిపిం చలకో నిః । చ పావ్యేదవయ బుచవి వినమూత్ర మైనపర త్రాం ।
ష్ట్వా మునసు కానకర్మయుం । దెం । ని యంచ్ఛు దుశ్చతి ప్రకారం । అర్థం । తపః ॥ అత్రేం తపః । శ్రుతం తపః । త్రం తపస్సః । దానం । తపః । శమం తపః । శౌచం । తపః । దానం తపః ।
యజ్ఞం తపః । అనేకస్తి అనేక ప్రమాణం । అయ్యాదికారణం । విడిచిపెట్టు । అత్రమెం గానం । మునసిల పక్షే కనకారణం । అనేక తుత్ర చిత్రిని అనుసరించి నపాస్త్రైరా గ్ధం గానకరం । ఛి
నో వెన్న ఎం దుష యూనాకం । ఘరిగె । ఏనాధ గానా । పురిపకళ బుకాణు । యుదుష వశేత్ర మాణాం । పెరియచే హుట విన ఢీ । బచ్చాః । పినాం । కిలా బమారకారివసుత్ర అనేకేత

ప్ర॥ పూర్వకం॥ లోకములయందు చరాచరములు యరు త్రా॥ శ్రీ ఉద్రేకమ్మ స్వామి ప్రయుత్నకములు చెప్పియున తద్వచనలోగుని నడుస్తం నిశ్చయ ౖ లోగుననే తుమోగుడు నడువవెను
వివరాలు తెలియదు॥ బ్రహ్మలోక వారంటే ఆ మాట సూత్రం వృంత్తారని లోకములన్నితుయువెల్లడిగా పలుకు తు సాధి॥ జన్మ నశ్వేధివేదపాఠం ప్రదవడము నిముకేతే లియు బడు
కొన్నది॥ వేద శాంత యు నే గా లు ప్ర సాధకులను సత్రములయు దెప్పుదిప్రంతోయులపరియంతరం పరం జ్ఞానితస్వరూపము నిల్పుండుట్నటి శ్రీపాత్రయు నిన్ని॥ సా
రుపయిన సకల సృష్టి శక్తి కలయు దులకుసేవతం తేవుడు అయునప్పి వతన్వేక ములు॥ పలుకు తూ వృంతని॥ మాకు వేదాంతిరం వేదని శ్రుతులకు వినాశం గా
పలికెనా ఋ॥ బ్రం. వేణ్ణ గారు చెప్పిన తాల జన్మసం రాయు ప్రే నిరూపణ్ములు చెప్పుతా సువినుడి ॥పద్యం॥ జీవసాక్షీ చెప్పిన తెలియు నిగనియున్నదు భావమై తెలతడు

౨౮

వేర(బ్రం)స్త్రా వాంయియు వ్రపే రేమి శ్రీ తడా పరశీశు దాయ స్వాజి కాం బృహాంస తెం శ్రీతాం బహ్ము॥ ఈశం రమ(స్త్రే)ణాం క్ష్మ యులు పృపృరి గెఋ(ప్ర)వారి శులు శిక్ష పృగారు తెలియ చేశి
న షు మెకిం స్త్రి। శి ష్ఠిలుఋ జన్మనేషు తెలియస్థ్యేను కారె క దామ్మిగా। వాయగాం తోనీవు నేరిగాం మం యస్మ డు తాం వృనీ వు తు రకే వాడ వేగుల జన్మయు గాంది క ర్శ్మలుల శ్రీ
ది కాశాలమునీ। శ్వతే కాం శ్వేశుయువ లావ శ్రుని॥ దా శ్మ్య నారాం ళ్ళ తాం శు శ్వారి। శ్రీ పృడు(బ్ర)హ్మణయు నారి కె దాంయు వచ్చ శ్రీ కాంశ దికే చూచి శ్రీ నయు ష్టు దే వతా(స్త్రా) ధారనే
శ్రేవరక చేకెలస్తే మిష్ట తతా జ్యేల శ్రీ చేత అ(గ్ని) వారం శ్రీం తా। కాంగ్రి రంండే పాడె శ్రీ యున॥ శ్రీ పృడు (బ్రా) హ్మణ స్ముల లం తాం వ చెప్పా రంద వయ బుమిండ బడి జాగా చిదా మిాం రు లాగయు
లా హృం డే వి శ్వా క ర్మ లు వం ప్పు వారె న ని॥ శ్రీ సచా రం చే శి నా వ యు మిాం మ హా త్మ్య గాం గా తెలి యంత యు స్పు నా గ్రంధ చే శి నా వ యు మీరు ములక మ నస్సు ఉపకారార్థం లవయు గా వయు

బని వేయుటయు జూ డిం. యిత్తే నీ! మా తే జ్ఞా న్మే యింయు! చ పు ని పా ద ము లు వి డిం వ శే అనే క్ష వి ధ ము ల చే డు కో ని న! ఆత్మ డు వా రి రె ము పై తా౦ తం బా త ను వు రి వె ల్లై ఆ వం త్రం ద ర్య
ష్టి చూ ప గా! తి న్న ఆత్మ కా ర క ము. తా నా వే ద ని రి చె ను! ఆత్మ డు వి ర చి అ యొ చ్చి వా రు వ శ స్య క్షి (ప్ర) మా ణాం. తె లి యు చే స్తు ను. సా రు జ్ఞ ద్వి జ లా రా ఉ ప ని ష ద్వా క్య ము ల యం. దు
చె ప్ప బ డి న శ రీ ర మే నుం. బ దే న (ప్ర) కృ ష శి వ సు మా రి శ్రేం (ప్ర) స్వా త్మ ర క్షి వ్వ ర ను ని ప రా ఋ! అ రు హ ప ర బ్రం వ్మ! ష్టి ష్ఠి వి కా ల (ప్ర) వ్మ వ రి యుం. త రం! స్వా త్మ స్య రూ ప్ర ల యం బ న
ర ల చ రా చ ర ము లు యుం. దు! సా మా న్య చ! నా స్య ష్షే ద జ్జ జ్య భా గ ధో అ స మం! అ నే స్య త్రి ప్ర కా రం వ కృ వి ధ ము గా వు = చి ప్ప కు ల (ప్ర) వ్మ ం ద ము ల యం దు మూ ర్త న
తే ల క్ష్మి క్షి త్తి ల రూ దు ల రూ ం దు! అ నూ ర క్తి యో గ్యం. మ వా తే మ చా య నేం! యా స్య త్రి (ప్ర) మా ణాం ఆ త ను జ్ఞే ప్తు ల ఆ త్మ స్వ రూ ప ము. స త్త! మ వా కు లో ను వా స్వ రూ

౧౩ ప మం న్నా అ యి అ ప ర మా త్మ అం ప యా ని ం డి యుం ం న్ప్రు డు । బిూ రు జ్ఞా న మ య మో ం ద కాం । దా న శిం చి పో యె యుం డు తు । వ కే వ్ర ష ష్మే యం ం అ నే స్రాం ం తి చా త్ర । వ ర్తి స్తు వుం సా ర ని త్రాం
ష్మం గా రు అ న ల ఖ్రి ర । అ క్షు డు ర్వి జ్ఞు లు వా మా చు వా త్రా పె వి యి ల కే త్ప్రు చే శి నా వు । అ ని వే డు కొ న గా జే ద్వి జ్ఞు లా రా నా నా ప వు త క్రి దు । మా రు వూం జ కే అ వా కా వి జ్వా
సా త్రి యం ం క త్రుం దా త్రి ప్పు లు యి లో బు రు అ ని వె శ్రి నం దు న అ ప్పు డు బ్రా హ్మ ణు లు బ్ర హ్మం ం గా రి కి త్రి వ్వ ర ధం ం మి ద గా ఖ్యం ం డ నె ప్పు కొ ని । ద్వి జు లు సి త్రి జ ప్పు తుం ం ఉ
సి త్త న ప్పు కే స్తు బు వి శ్రే యి స్తా లా చే చ ప్రి గా వి చి । న చా బు తె దు ఉ గా ల చి వా రి ద రి చే నం ం చే సు కు ని ప త న ప్ర త్యం ం పి గా ద గా ఖ్యం ం డ నె ప్పు కు ని ద్వి జు లు న వి గ్ర హ్మి గా రి ని గా ఖ్యం ం డ చె ప్పి
కొ ని కి అ చా టా లే జు లు అ త్మ మా చి శి ద్వి జు లా ర అ ని చ కే ప్ర శ్న అ డి గె ను । ఈ శ్వ రు డు పి శ్శి కి కా ది బ్రాం హ్మ ప రి యం ం త రం । న్నా త్మ క నై న కై వం ం చ కై డె న ది ప లు కు వా రు అ

వర్ణ దు అయ్యా దివము స్వరూపక త్వా పురుష యాం అనినబాబు అడగగా ద్విజులు చెప్పెడా నతు తో చక పూరుతు నాద్రి రుఅద్వి జుఅ మనోం భావము నూఅ ప్పుడువరలు ంశ్వాం గాంరు వతవాంశ్యం పవితెల. స్వతిప్ర
మాణం చప్పెరిపురుషరూపభావదేవి. శ్రీరూపభావ స్త్రివర్గ. అథ వనిష్ఠ శోషా యో సమ్మధ్యానం దవిఅ వాః చదా నం దన్యా రూపు దలు పరమపురుషం డనెరూప మగాని సర్వంత య్యొ మొ ద్రావము వక్త్రడె
నానిరెం. డవతి తేడు. అం తయూ నిం. డియుం. డునను. మారు యూశ్వరు డు వక్త్ర డెనని శ్రుతి ప్రమాణం చప్పినారు అం దుకు మాత్ర సాదం మారు భూ జస్త్రారా అనినబాబు ంవ్యం గా
రితి అడగగా అచు డు. వరబ్రయో గారు వలి తెనవాక్యం జీవశివభేదా ష్ఠవణ్ణ. శ్రుమాం చారం అనిచె ఉతగా. ఏకత్వమైన వను నిరి జీవత్వం యేలాగా నతనిగే నన. అడుగగా
అక్కు డు అ. క్షం గారు పరి కైవనాశం వలు అనిజ్ఞానం సర్వ యవరి పుట్టుత్రా ఉ థవశా త్రుజీవః. అసజ్ఞానమా యకం. పిప మైన అజ్ఞానం. వల్ల వృం ఉప డినగుఱ సంబంధమైన జీవ

త్వాంస స్త్రై వ్యాసం వల్లన ఘరురాపు ము వల్లి తైని శ్రీ అ గు ఇ వము య త్రం తానే స్తు అయి వుండెన్ని ఆత్మ సుగురు రూప వము చాత సు గన్ని న దేశ వరూ ప ము గా గా జీవ శక్త్యై ద ము యు సూ చి వర్త్మి తె వా
౧ చర వము యు అని వ యు తే బి డే సు జ్ఞా నం వల్లి వ్రం . ద చ డే సు శ్రీ వస్త్ర రూ ప ము నత్తం నై ద వూ తే దు త్ర ని త్రిం వ్యం గా రు ప యు క గా త్రి త్వి ఢ న బా బు వ కే గా క్నాం వ తె కే సు । శ్రీ వా త్రి త్రవు
౩ యు చే తె కా ఉ వుం దు పే శు వు ఉ సు తె చ్చి ద్వి త్వి త్వే ధిం చి : భే తె త్రై రు గ స్సై అ లా గు న త్రై వం వ క్రై ద్వై న్త్రై డు వుం త్రి వు యు ఉ చే త భే దం చి భ త్రైం చి నం దు న యు ఖు డు జీ వ శ వ ధే ద వు యు
తే వ ని అ జ్ఞా యు చ్ఛి నా ర్గ గ ను క యు బీ డు వూ త్ర స్త దం వి రు భే త్రై స్తా రా అ ని అ డ గ నా త్రి శ్రేం గా రు చ ప్పి న త్రి మూ ణ స్వా తి త్రి తా రం త్రి వ తి చ్చి న వా శ్రేం శ్లో కం త్రి వి వా వా ద సం ప త్తి
గు వా పి . శ్రీ పా వి ఎ ౩ న । త్రి మా యా తె మ్రా న ష్ట సం ద సా శ్రీ తః శ్రే య మ తి గ పే త్ర పే త ప్ప భా దా ని న్స్వ స్వాం శు ఇ । వ్య ది వి చ రి తా శ్రీ వ ద తే నే న్వ ద క్షి । అ నె త్రి పా ణం వ ల్లి సుం

చిన్నెధరంబే డాలు అని అభ్యాంగారలు పెలంకగాన బూబుచాలానెను. తోషింజెచి తెచ్చివిలాక్షోం కమంనతు మైదలే లాగాన తనస్వరూపంచేసుకొనిన గోల అలాగు నేనె నన్ను తమలశిష్యునిచెను
శ్రీవలపెనదనిదలా బుబునూవిధము బుసునేడుకొనగా అప్పుడుపురకుయోగ్యగారికి అనేత్రహూ పూనెవిచ్చి శిష్యంశతివుంసావాక్యములు యున్నప్రణవపంబాక్షే రిమాపరమంరనుంత్రక్షరవా
న్నమలుయుం. సూత్రపువత్తశంచేరినారు. అప్పుడు పురకుయోగ్యగారికి. నానానవిష్టచెల్లిం చవత్తననె. మాలుయేయ్యి విగాలప్రసాదములు యుద్రపాంచవత్తనశివేడుకొనగా అప్పుడు
ప్రసాదరంపెట్టి. చవాగికి అంధ్యకాపం. పోషించిన బాబుకుయుష్టాస్తైనవస్తువలు అంనిన్నియంగారప్పవచ్చినములు వుంచి అంనవమునన్నాయుష్టమయున్నకారరుంమనతెచ్చిదక్షి
రపం. చేగానైకము. త్రపూర్ణమనుగా వృరకేపమ ప్రేమించేవరకు రక్షించి త్రచ్చేతవర్ణమయున్న అప్పుడు అయిప్రకాశించెను అప్పుడు నేబాబు ఆశీర్వదించేమాలి ఆశ్చర్య

పదివరమానెందభూరి ముడయు వెరుగ్రం ద్వారంగారిశ విత్రవజ్ఞో నను నవిద్యానత్రావిత్రసాధ ములు॥ నసోనంద భూరి ముడయు॥ రత్నాకరంద రత్నాని ష్ఠాప్న చరణపాదాంత్రాంతు డయు॥
తేచి స్తామనే నుత్త్ర తాఫ్టుండనయుతినవేయుకొని మరుమూ తా యాత్రా లోవుండ తత్క్రిదని॥ అనేక విధముల పొర్ధన చేశ్కిందునే బ్రంవ్యాగారు వప్పిన వారికి ఋత్తుమూల నబాబు
లోకశ్రాంతోత్ర భూవర్ణమూరు దుమున్ఖానికిగాయుచ్చితి త్రుభుడు నబాబు తానుప్పుండె ని ద్దవల్లిగ్రం లోవుండమని స్తోత్రంచె భుగ్యగాంబ్రుం వ్యాంగారు వర వాక్షింపతికిరి॥ తుంచురొత్ర చెయా
త్రినేవారుస్కె తక్షై తముగలుంచి వచ్చిభూమ్ములనకొ నినేవారు వస్తావుం నార్లుగను [illegible] విష్ణుతాతెచి [illegible] కెతందిమ యిత్తు సొంటంలోపటఘాతే క్షుంచ్చి [illegible] యిచ్చి నంధు
సంతోసడమురంటబామ తల్లి కొనతి పంచరయు [illegible] వుంచారి తకమస్సావుం చెన్ని ఈముఖుప్పుగరివెళ్ళిపోయిరి ఆప్పుడు తరలి వ్యాంగారి [illegible] ఎంతం [illegible] గారు [illegible] మా

సంవి వి. చన్నగా వివ ప్లైనా పిఠ ము. లో నైఖల చి. శో వివళ్లి రామస్వామి తెంచే శరణ్యు॥ అర్క డు ప్రవేశా చిప్ప త్రిపుర త్రి విప్పద్రినా యూ ప్రద్రి వాయం దేరుగ లగనం గ్వా ప్త రవాలు. యసంచ
రిం చియూ మర్త ము. లాస మాత్రి రాయం — శూర్పుం డు బా రా సు అనశ్శబ్దు లకు పెరియు చేస్తా అర్పుం డు శివుడు యవకరాక్షుం వింనం వంచేశిరిగ్వా మానిమాదరి
శ్శనం మానాను యుం వయుక్తరా బో తుంది॥ అన్ని వే డు శే నినిబు డు అన్నో మా నారు అనపెచ్చిన పేచ రం జశిష్యు లారా కరిరాయ గం రగబ్రహ్మం వన్ని ప్త రమ్మా యు అరం
భం చేశిన అనంద లాకు తరి రాయతంరావు లమే ద్లను లాగానే తిరిగి లో క్రపరిపా లన చా యా డానకుమే మాం న్న వీర బ్రహ్మ జ రాయా చార్యు లు వారం న్న పిరికి చ జవా డు.
మనిమానా నకా వెన్నా మంనా ము జే శిష్యులారా వక్త్రమా లానీ తెరియా చేసేన వినచ లశేనధనం దిక్కం డు రాయం డు పె వెన్నం చేసేన వుం నయున మా దల వీర బ్రహ్మయాచార్యులు లారా

౧౩) ఆసనం చేసింపగా శ్రీకృష్ణ కుచేల జ్ఞానసమాధి వి డు చి ఎం ధ్యానాది పక్వత్రము లాది వర్ణనం గళ చిత్రవే కారం గా ప్రకాశించి! ఆత్తైడు రోం షా యన్ను వెంట తేసుకొని! పిరాగినంది సోందే వలు ప్ర
౫ - వేశించేము కరభూజ లయా చారణ్య వారల . . కృష్ణ వను యోష్ణకాలానట మాత్రవత దాతలా చెప్పి తాను వినం డి ఆనంనలుగా బాలావు పత్తాలు ప్రత్యుత్తరం నవి!
. ఎలాగం నసు జయింపం బడం లో అనేకన . . క్షేత్రమను లమా శాపదేశము లో చూమి పా దరా లను ఆసంవర్ధి రా బాదె చ పుణ్య క్షేత్రలయం దు అనె క్షేత్ర జయ నం సం పు రాయడు
లూ జ్ఞాకు వక శ్వాస అవును అనేక పశుమ . . . యన శంచానాల శుభ క్రియ సం వ్య వ్రర మాన్య శరమ్మాస మూలము దక్షిణాపు ది క్షేన ఎక్కి రపు యత్ర ధరా మనే తు వ అనే వక్క చక్రే
. బ్రాహ్మణులు ప్రాంబ స్త్రీ కొండ అనేక ప్రజలు రాలు రు రులు యత్ర చాలు ల వల్లిం నక్షత్రాల పాతం నాం డు నసం చెదరు జవన ల సావారధులు అతే ఫ్లు బ డాసా ధారణినంద రం లో శ్రీ

గామానుషం ధరియించి శ్రీ మంత్రం ప్రరహస్యములు చెప్పియు చేశి. స్వరూపుండై నంది కొండ [illegible] మహద్ర తారకంపె యింత్తును. విరోధికృతు నామ సంవత్సరంలో వెంకాలపత్తె [illegible] శక్తి [illegible] నా (ప)
శ్రీ ం చి. లోకా మంత్రా ప్రకాశించి తిరిగి నంది కొండకు ప్రకాశించును. ఆ నంది సంభవములలో లోకములలో [illegible] వెళ్లగా తెలియదా కు. (శ్రీ) గిరి పత్తి భూజగ ధుడు శ్రీ పర్వతం మహా విష్ణు మయి
పుష్కర [illegible] పర్వతా నాతు చెరును రా (ర) చో [illegible] యులలో నాలింక వెనంద వల్లి నూతన [illegible] నం [illegible] నెక దుర్గారాలు ప్రభుతను. ఆనంద సంవత్సర రామొదలు గాని జరిగె [illegible] లో [illegible]
[illegible] నాడి. (పింగళి నామ సంవత్సరమందు వు [illegible] రదేశంలో యుద్ధాన [illegible] రంభ మయి [illegible] జయునకు [illegible] రు. (నాలుగు) యుక్తి నామ సంవత్సర [illegible] పదమా సము [illegible]
నె వ [illegible] ం పు [illegible] దక్షిణా నకు [illegible] శ్రమయి పోవును. (బందావల్లి ప్రజలు [illegible] లు [illegible] యించినందు వల్ల [illegible] నె ౩ (శ్రీ) జలు రాలు [illegible] మంచి [illegible] రదేశంలో [illegible] నె ౩ [illegible] రాము [illegible]

ట్టు లన్నివర్ణభేదములవారు. అనేకముగా రాతివోర్వ్యాసు, గోపురా ప్రస్తళములు అన్ని పోడుబడిపోవును. తీర్థాద్రినామ మేయరం ప్రద్వంతరేవం లోభూమి తనేకవిధరములుగా వణ్ణుతును. రౌద్రిసంవత్సరంలో
౬ డెలయు యుద్ధంబునుబంగారు దేశంలో కాళి(ని) సన్నిధాన పంధర్భుంచా రక్తపానం చేయును. అనేకవిచిత్రములు అయ్యేను. అనేక పరితంవల్లను శక్తులవల్ల అనేక ప్రజలునశించును. దేశమందు మలయాళ జగతి తిరిగి శక్తి అనేక
ప్రజలకు నశింపచేయును. పశ్చిమాన వమాంతం గిరి అనేక రీతి, ఎద్దులు దెబ్బలు తగిలి వానతనేకలు, నందు నశించి అనేక ప్రజలు రాజులు గానుగ జవాడ గోండ్ల కొండ పట్టణం ప్రవేశించును. అప్పుడు నవాబు పాదలయ్యవారి 33 తల పోయి పుట్టును. యు
ద్ధము జరుగును. రాజ్యము రుతూలు ప్రతి శవము జవాన్లు తనకేదు స్థలం చేరును. రాజుల బ్రహ్మల నల్లిగానగాలు రాలు గను. అనేక ఉత్పాతములు పుట్టును. మధ్యంబడపాన దక్షిణ పాశ్చాత్యంగా చేతులు కొండవీడు యుద్ధము
పంచలు మాంసము, నంది కొండ పర్వతములు అయిదు ముందు పురపాన చేసి పోవును. భూమి కంపం. వాయువు శక్తి తెలుపను. (తరువాత) అపర్ణ తమయింపు, దానం ఏకొప్పు లోకానికి దోషం చెప్పుతూ మరణం వీరుల మద

మొనర్లా దయగు| ఈ శ్రీ మద్భాగవతం దు పాతాళ్ నరిగా తెను ంగీ లిందులు చాం వెం చె తవడి వున్నా ప ట్టు బండ ల్లు రు వుంన్న చంద్ర గుప్తి మహారాజు తెనే వి త్తా వ తాం ... పాదం శో ... తె శా వాం వి
ము ... వు ను ... రా శ రు ం దు ... క ం తె క ని క్ష ల రు యి ఏ వు ను ప్ర చ్చి బండ త్రి రాద వుంన్న వు ద తెం కుం ... సూర్య రస్తి పో తె శా వ వి వ యుక్తి ... వు ను ... కా శ వు ం దు వె ష ... వి ప్ర ... నే త రుం ది ... ం తు రు
తె రు పె తె తెం క ఘ శ్య ... తెం చ ల్లు ట్ర ర ప   దు నా, గూ రు డ ద్వ జ ... జ క్ర ర వా దం ఋ ... న ... త్రి రు వ ... రి క్ష ర రా ఘు వ స్వా మిం తె చ రా లు బు ... సు, ... నం వ చ్చె రా లు రా ... దు
భూ బి యుం దా శి ల వు శ్రీ వ ము బు బు ప్లు   స ము త్రు ము పి త్తే లు ప్పై శ్వ న బు ప్లి పు ద తె నం ం తా త ల్లి డ ం చె ను ... ద్ద త్రి సం యు మా ఘు ... తెం రు శ ఉ తె ని ... ఈ ల ను చి తె టు బా
తె చ ం శ్రీ నీ వ తెన్ను మహా ప్రకా శం వె ల్లి డి. త్రి యా న్ని ప గ ఉ. చౌ క్షే లు తని పెం చి ఆ ద్వీ శ ప్పై అనేక ధూ పమే ఘు వు బు బు ఘ్లు వు ను వు అవ తరిం చె వ ర కు అనేక వు యు వు త్రా త ము లు.

శ్రీ ఘుణ్ము మం॥ శ్రాంచ వేనవతృ హుం డుంకే నం అవపతరించె తా లతావతారహుయా చెప్పె మల్లిఖాజ౹న౹ ద్వరభాశవన్ం పరాయులు వారిని యూశ్వరప్పను అయ్యకే నభా ర్యను తా బోధను౹ శ్రీమాశిచ యం త
నుండు ఆరంభం చేసు కునె అంనిదేశా లలం నె వివర్యానాడు లనల్లిక్షు వుక్రం బరవులు నల్లను అనా హృష్టివల్లనుః మ తవచంవవులు ల యి శ్రీ శలకు మన వుతరా ఝ లకు లుక్కు
౦౧. మ లు ఖు ష్టు సు త్రవ్వి వా తకు లరం భం॥ అనం ద సంయురం లో సు ల్లికా జ౹ను డు వు త్రరవిశక్తుతో యు అక్కై డనికూ ఏవు చూపించె వం తున౹ కాత కొక వు యు త గ్లు లసు వెగ్గి రమ్ యుడ
౨ లు భానె నక్రం చిసో డో రు౹ యూవాక్రవులు యూశ్వరం సుతా రాం శిష్య మ న్రలు చో ద చ యుద్ధి గా అప్పు డు అం చూ మా దరి శనం వూకు అయ్యే లాగూ సౌ చెప్పమని అడి గి శి అత్తొడు వెర లు౦ప్పు ప్పి
మా లలరా చెప్పిన వూ లను౹ శ్రీ౹౹ శ్రీ భైగా వరనారా యణ కృత్తే శ్రీ మవా మం౹ ప్రశ్నసిద్ధ యో గిశ్వరశు పిః౹ ఏం త్రచ్చం దః౹ ప రం జ్యోతి ప్యకూ పి ణిదేవ తా౹ జం బీజం హ్రీం శక్తిః క్లీం కీలకం మమ వత్తా

శ్రీ రా మా మా త్మ ప పు రు షా య క కే ల క్రు లు ష్కం । హ్రాం ద శ ర్య ర్త్గే ధ హే వి వ యా నమః । ఓం అం గా శ్రేష్ఠ భ్యో నమః । హ్రాం । త జ నే భ్యో నమః । త్రిం । వ ల ధ్య మా భ్యో నమః । శి రా య అ గా పు రా భ్యో । నమః । మా మా వ ర ర్ప్రు వ్యా
భ్యో నమః । నే ష్ఠ రా భ్యో । నమః । క్షః । హ్రాం । హ్రాం । క్షా యా య వ ర హ్రుం । వ్యా క్షే శ ర వ అ శ ర ప్ర ప్త భ్యో నమః । ఏ వం । హ్యా ద యా ది న్యే సః । జ । స్థ ర్యం ర త్రి రా న్మై శే స చా య నా । మా మా వ ర హ్రుం । వ్యా ద్వి శ
మః । ని ప్య గా ఆ త్రే శ త్రి రా న్వి నే హ్ర హ్ర యా రా స ఖీ । జ హ్రాం । హ్రాం । శి రా య వ ర హ్రుం వ్యా । మ నం । త న త్రే స హి పె మ హ్రా య శా న్య ఖీ । మూ ఖూ । వ స్తు న రో మ తిః । వ క్తుం । ధః । త్రీ నం ।
వ ర హ్ర వ్యా అ ని త వ వ హ్రు భా వం । సు ర మ ని స శా తం । మా ర్య జ ఢ హ్రు దా రిం । ఆ శ హ్రు వ వ మా ర స శ్య త్రే శ ఖం । తే నే హ్రు స ర శి వ గా రా యా పం । భ హ్రు రా శ స మే । తం । శ్రీ స్న జ్ఞో శే న శి మా రో
నా । వ ర హ్రు మ స్వ రూ ప కే । ఓం న శ్వం । శ మి త ప్య రూ పా య । హే త్రి అ గా ర వే నమః । హ్రాం । న్లే । శి రా య వ ర హ్రు వ్యా క్షే నమః । హాం । ప్య ధి వ త త్రే ప్య నే గ । ధ । స మ త్య యా । వి । నా । అ శా శ త త్రే ప్య నే స్త్రం చా

౧౨

స్వాం॰ గారు చెప్పిన వాక్యములు శుశ్రూష్య గారు ప్రశ్నలకు చెప్పవరకు అమృతేము ఆనంద భరితులై తెల్పి తివు మృగ్రంధం స్వాం॰ గారితో పాటు వ్యయం. దశ్శను। వారు ఏమి వర్తులుం జరిగించి
నారు అని అడగగా వాక్యగారు ఆనతి ఇచ్చిన విధరం। గోవింద యాన జంకార యాన శం ఘుంటం. గ యాన గిరిరా జయాన శ్రో మ యార యాన యాం అయిదు గురు వారిన లు గురు రామ ధ్యం లో
పద్నాలుకు కృష్ణుండు శివ దక్షునితో పోరాడు యుద్ధ గోవింద యాన తను తం(శ్రీ) అయ్య వీర(శ్రీ) స్వాం॰ గారు అన్నాడు పద్నా వీరభద్ర స్వామి ధర్మ రక్షక దేవం॰ అయి నారు గద్దె వారు
స్వాపం చెన్నం దేం॰ క్షేత్ర వారు అయి అన్నా చిత్త వీర భద్ర విచూచి అయిదు వం॰ శ సం॰ వ్వెప్పురము లు తపసు చేసి। క్షేత్ర వశత్రు చా తే ఆఖరు। ధృతరాష్ట్ర యం అవతారము
యుక్తి అనేక వేదస్త్రం॰ ధ ము లు చేసి। ప్రజలకు వెళ్లడి చేసి స్వాం॰ నారు అప్పుడు అల్లాడ పల్లను వచ్చి। వీరభద్ర స్వామి దరిశనం॰ చేసుకొని పాదదేవాది(త్రి) యాలు శ్రీం॰ది నారు అక్కై

డిసాంచికం రివున్నా యీమ ర్ధ్యానకుల వచ్చి తక్కడమాం తన్నియ్యమవారత్రు వారిని వివాహం చేసుకుగర్తి రుఅమవారత్రి గారికి యీ శ్రీరమ్మను ఇయ్యనిసెమాం చెప్పెండ్లు వారు వ్రతంమ్మ శంకరంమ్మ గోవిందంమ్మ
గిరిజంమ్మ యీలయిరు కుమార్తెలో విందమ్మకో మాంతె లమ్ము ఇదనెంతరం (శ్రీ వీరదేవ్యాపయ్య) గారు తండ్రిగారు మాతల్లి తండ్రిం మ్మటక సమాధిలోనె కూర్చుండిరి మాం చెల్లెం డ్లు వారి వారికి పంచియుంచినకాం
లక్ష్మీనమ్మయివారి కారిస మాధిలోనే వుంచుతు ని వారు సమాధిలోనే కూర్చుండి రోజిజపస్సు చేస్తూ వుండిరి నేన న్ను వృత్తిసంవత్సరం లో తపస్సుకు కూర్చుండి పోరాను అ చెప్పగా అప్పుడు శిష్యులు
రకాస్సం డిగిరిఅం మ్మారికి వెరోధము గా మిాకు వినా వారం కె కవుండల్తురయి మొదలుగా అప్పుడు వ్రాసి వృత్తాంతము వెళ్లి గారి నతిచ్చిన వివరం (బ్ర) ఇయిమళ్లి బాజ్ఞను పొంది
తిరోధానతిచ్చిన వివరంమున్నూ ముసందు ఇకునే కులవీర భోజయాచార్యుల బ్రాహ్మణ వేదస్నానం మ్మగారికి కొమారుడు శంభైంత్రిల వారు యీపొంచానన వరర్సం ఇష్టా బ్రా హ్మణ వాయ

జయాభి। యం నా యుక్తి తత్వ షనే కాపత్రా వియా ఖా। రం వేదోపన్యాస్త్రనే ఛపం చరిశరా మ। వం వరాణి తత్వ ఖ్యనే అవ్య వంస వ శుధా మి। నో పయా రి శర [illegible] గా ను వ వా యం త్రం పసం
నేం యు యా నం త్రం న్యా దశన నా [illegible] చె శ ద్వద్వే। నే వ తే। యా చప్పి బి డి న నం త్ర వ ను ఉ యుం। దు। విభా రు ఛత్రే యా కన్న నమ యు శరిరి వాశ నం। దు। రా రు నే రా ఉ న న్యా యు వ రు స్తు
స్త్రి రో। ఆ ఉ వం। ఉ నా నా సా భా వృ ల నో। న్న్యి। విభా నా। పానం న ని న వ ము ల నాు శరి శ న వ ము జ్ఞ స్తు మం నా ర వ ము। అ న శ స్తు ఉ నా బా ధ చే శ। శర బ్ర హ్మ స్వ వ ము ల వా రు నా వి।
ద। నా న సా ద్రి ల। ప వి దు నే నా షి। డిరి। అ ని యా న్య ర మ శ హ్న ల ను ఛ వి న్న ము ఉ యు రు నే చా యో నా యు। నా నో। న్ని। చవి ష్వ తు మూ ల వు యు న్వా లు ని ఆడి గి రి ఉం డు నే యూ క్షే రా వ్య గా రు
చపుతుం బిళాతలా రా 8 వీర(బ్ర)ం బ్రహ్మంగారు। పరిదావినామసం ॥రా॥ శ్రీ శుభగలవరకు ౧౦ రోజుద్దయుండు వేల వాక్యయుండగు పురేణ సౌధర్వ్యములుగా నకులు వని సంపూర్తి పుం నాని రు। దీ పుర

బా హు యు త్రి ఘ గా పే ప్పు క్షు ర చే । గుం ఠ్రము ఋ । శరరం యలరు పు క వ యు గ ం శ చ నా స్సం ఋ త్ర యు ష్ట పిం గ ళ్ళ స్సం ఋ కు గ న స్సం ఋ రం యు ఘు కే ఉ । వా ర యు యు ద్ర త్రు యు శ్నం ఖ రా భ మ్మై ఘు ర్మ తి
నా వ స్సం ఋ కా త్ర కే ఋ గ స్త్రై యు ద యు నా ని వ ర భా గ వ స్సం । త రా యు యు న్నే వు ల వా రు బ యు యు దే రి దు ష్టు ని త్ర వా స్టి ప్పు వ రి పా ల న వు । కు యు ద్ర త్రా రం । భ వు న కు చ యు యు దే రి వ స్త్రు రా యుం ఘు
కు యు గా భ వ స్సే తు యు చ ప్పు తా వు । తా నై ల వు ల్లి కా జ ఃన ఘు త్ర నం ద స్సం ఋ వా ర్గ శ ర శా న స్సు రు వా రం । విం ద్న ని రి ప ర్వ తా న కు శా యు వా ల్లి కా జ ఃన వ ర భా గ వ స్సం । త రా రు
యు అ యు దా స్తై ని త్రు నా శ ష్టు ప రి పా ల న కు కు వ స్త్ర రు త్ర నం ద స్సం ఋ లో గా యు తి పు ర్వం । చె ల ము యు చ్చి న చ ర వు చే ప సు న చ్చి న రా క్ష సు వు యు ని రొ మ్ము తం శ స్సు ల యు ద్ధ యు
త్రు బో యు ల కు అ ధ ర్మ యు న డ వ డె వు ఖ ని ర ణం కే రి సి దు ష్ట తి నా మ స్సం ఋ కా ర్తి క శు క ల ప ర కు సా ర్థ సా వ ర్ధి వ బా హు ఉ ద ర కే త నం అ న బ ఘు సు ఖ భ వి ష్య ఘు [illegible] ల క్ష్మి త్రిం

ఊరకున్న రభసున చ్చిరక్షిచేతోఁ ఇందుకు (శంకరు)రుని గూర్చి వరతపోవృత్తుండై తపస్సు చేయుచుండగా అప్పుడు తారకాసురుడను మందు శ్రీశైలరాజు దేశంబు వరమును తక్కె పరాన్నండునం ద్వారములందు నాత్రిప్తి
ఈయుద్ధమునందాంబరములచేత పుండగా అప్పుడు శ్రీశైలరాజు తన దగ్గఱ పున్న మంత్రులను పిలిపించి యీ జ్ఞానికి తుంబురా వడానకు తారణముదు విలపించుడు వగారి అప్పుడు దేవతలందఱు లయి
పాంచాననం వారి తె చిప్ప లన్ను రాజా గారి వద్ద అ తిరా రంతచెకి పున్న నవద్ది త్రాజా గారి పిలిపించి ఉగగా శరా జావర యా చార్యులు నా వారు శరచె శ్రీరంగ వారు పత్రి
పన్ను గల వారు వా శాంతసవా కృష్ణ తిగలమలు గల వారలయా శ్వరు నె సూచి పసుగూ చేరా వారు సంన్నిధి కృష్ణ లవారి రామకృష్ణ వే డు మికి యూ గా నే వరు గు తూ పుం నది
వే తా బ రంఘ యు మనరా జ్ఞే నను వ్రాసి మనరాజ్ఞే వము లవరన్న ము వలరిని సు కెంగా మం రునం యి ఋ యు ప్ర జ ల క్ష్మీ య ప్ర దం అ చ మా చుం నది అనిచె ప్పి నం దున విని అటు ద +

దేవ శ్రీం వ్య ము ఉయ్య పంచాననం వారి విద్యలను పానరా జన్మనకు వచ్చే లా గానవె యోగా లను చెప్పినారు । ఇది ఆవు మావ్వి రుషులను । ము నరా జన్మనకు చెప్పిన వారికి అన్నె పాదులు చూ
శకం స్వా౧౦౦ పెరగనక్షి యుత్రా వంన. చెప్పినం ఘన వారు తపస్విని విశ్వాం చె తా పానె షో యు అక్కైత అనేకత్తం తెలు యుచే శెవరకు అవ్తుడు శర భై శ్వర ల వారుం తన మొగశ్యా స్థిచారించి
తిరు దిశ్తు చూ వవక వా శ్రీంత వితె నుకైనా నం శస్త్రలయ్య పంచాననం వారి నేహా జ్ఞా వను । యుచే యుడెనకు తపసుచేస్తు నుండగా । వీరారుం ను విద్యలు నుం నాధ పన
యత్నా చేశినా రు నను న హా రు కరి యుత్ర వలు యా ఇయుదవేల యేండ్లుకు ఆగా శ౽౼౬ెటె యేండ్లు ఆ యేడ శ్రీరక్షు । వర్ష సంకరమై హా జా నా । మాతన మెనాగరి చెప్పెను
విద్యలు దిక్షా చూ విదిగా రుం నుకూ(క్రు)స్లే చ న ౦ దా లలయు శేవశేశె దరి దుర్లలయు జ్ఞానము లేకవ్య తిప్రమాణం పెరి యుగనిమా కేరు । జవనపా యుంని మి తం వర్ణ సంకరలు ఆయు నా సర్య

తపస్థానకు అరవాత తేకె క్కించిరి ఉరు అని ఆజ్ఞ ప్రాం. వ్రాతలు లకలన్న వచ్చి లకుం సు శాపం. యిచ్చి నృదయ. గిరి పర్వతమం యిం. భు తపేసు కు కూ శ్రుతిరి. అత్రి ఉరా జు మహా చిం
పాత్రం. తు డయి సు. దె. వరకు వ కె నే శాని చిం. సృష్టి వచ్చియూరాజు రని రత్రాం. బూ ౦౦ వేళ్లు నేను శరభై శ్రీకులవారికి నిత్తో ఉక వస్త్రా గనితెప్పే వరకు తపో విష్ణుం. అయి వ్రారికె మాన తమగా
పుం. సప్త ఋషులుం. యుయి ఉత్తర యొక్క యూ పర మహా సప్త ఋష్యులు చూ. చినం. తోషించిన వాడారు సుత్రిప్తుడు సంతోషము చేత నున్న దూరే పణ శిష్యుని చాంతం. గానే అవే శేషు
తీ హజి యా ను దారి ముగని కామారుక నిగా. అత్రుడు శిసం శ్రుత్తు ద్ధుసూ పుం డగా. తాలుయి శ్రీముని చెప్పి శ యి వృకేతు లుకే ముఖం తై తే రాజు నవల్లి జ్ఞానము వేచ్చి ను అతి శే
రశే శ్రీ ఉ వారుం. స్మృతి పె గ్గిను తిను కు ని దాని తో కుం డారాం జు సప్పి దికి వచ్చిరి. అప్పుడు రెంటాం వెం తరాజు స్న ప్రదానము యుం. న్ని చూచి నవ్వె అత్రి ప్పుడు తిన మోంగ వృష్టిని చూచి అస ద్బ్రాం వహ్నె

ము సు ను। వి ప్పలుం సూ తొం విష్ణువు నీః సం ద్దు యుం త్రై శ్రీం భూరి నిరధి ల్లుః తెలుసు తని తిరిగి శాపం వై లుల్లు శశు వృను ల్లు తా శవంగ్గ నుమునే యిమె గత దేశి వ తే గా త్రి ఆరి దేను॥
పత్రాం గారఢి మం త్రి శ్రీధ. ఢురగం భుహే।గ ర లిం. ప్రు రంగ్ల త [illegible] ధ్యారం విషం భువైత్రి వ టు। తుంభి ని లాగు రుతు త్రి శిక్ష ప్రై భారం వినోం వు.దు రి ఫుంయు సంగతి చెం ం
న బెంధు గా తయుం వారిత మెూ వా శశ వునే భాం దినే పొందిదు గుహ శర జ్ఞాం త్రి గ వూ॥ అని నాతు భుద్ధి యుల్లు త్రి త్రి జే శి శి సు ప్రే సుయుగర వే శి వర ధ్వనీ
ర్భమాడ లుపర తుంపాయుల్ల ధర్మ శ్రేష్ఠ పాయనే। అత్తే డ సుంచి వృ ధయుగి రి పర్వత న తే త్రి ప్పు సస్సు తుడుంయు రి। వారిదే శేముల్లా వారిత్రిందిగు నాతి భాగ్గిరాం భు రా [illegible] గులాంగర ర్ఘా లు
తురిచి సుం లొపనుగా। అనం అ తర ముగా వుండెను। అప్పుడు (నీ) రి మల్లిగా జూనుడు। పో త్య తిపి, అప్పుడు నీవు ను సువం నే మొంధు వృష్టి రవ్వే, పొం చారి నవ నిం పాదం

౨ నే.శే ౧ మి త్రుం ఉత్తి వచు గ స్మశై అన తి పృ శర ను । అత్తు డు పార్థ త్తి ఊగా శ్వరు ని మే వక వా క్యం పలి కె. న స్త్రీ మి నే ను అపు తా రం యు త్రి నా శవే నా కు ప త్తు వు అరుల్ల యు ప్లు వర వలు యు స్త్రీ విలు ని వే
డు కోన గా అత్తు డు యూ శ్వరు డు చె ప్పి వా క్య ము నిను హా ం ఠ కా లా న కు న స్త్ర గు రిం చి త ప్పి న్ని చె న్తె మ ను వం శ ము ం ధు నే ను బు న్న ం అయి తాం ప కా లా న కు ఈ శ్వరు ని గు రిం చి
ప ని స్తు తు తూ త్తు ం ఉ ప మూ ధి ని ష్టు తా ల న యు అం ం గి ర ము అనే మ వ ను ం త్రుం దే వా తా అ న తి వా ం హా ర కు త్రి ఇ యూ వా పు న శు ర ణ చే శ ినే ను ను ను వం న ను . దా పు ఓ
వి వా హా ం చే సు కు యూ. ము ం నా ను నే ను ం నత్తి నా చె ల్లె ప్లు న్నా వి వా హా ం చే ను ం డా యు న్నా రు యు దిం త్తి గా క ౫ ప్రా ం గా రు చే శ న నా యు గొ ల ఫే ల కా ల జ్యో నం నా రెయూ గ
ప్రత్తి చే త మూ ము తో ని । వి వా హా ం చా ని ం చు కు శ న్నా నా మూ చ త్త అ య్య మ ల్లి ఖా జు న శర భో జ యూ చా ర్యు ల వా రు అన్నే లు ం వి ఉ చి మ త్తు ర దే శ మ ం ధు మ ప్పి వ పు యు కల యు

గగతాన్దిః యత్ర త త్ర సంవత్సరం గ ల త్రిసంధ్య కాలె నాపెన్ని మ టు అయ్యా రాముని మదలు మల్లికార్జునుడి తనేను శ్రాద్ధను కా బోహూ వ్వుం నాను। ఆనందనం వత్సరము లో మల్లి
ఖార్జునుడు వృత్తరదేవము లొ విం ధ్యగిరి సోత్రి తాన కు వసూత్రు మం. నాడు। ముక్తిని మం డు జను లకు వెల్లిడి గా తెలియు దేనకు దేను మపా లత్రై న ఆయి పారి తె ఖ్యా త్వేను కా
భాహూ వుం నాను। లనిశిష్యు లు కు చెప్పె   గా అప్పుడు తిరిగి శిష్యు లు వ క్వచిం న ం. చే శిరి। యూ అ మ తిం రము లకు లో గా యే అ మ తారిం. యు త్రి నారు। అడు గగా
యు న మ ద ల వర భ జయూ పా ర్య లు పా   రు ప లా గు న వ్వి రి వి రాం. ధు ఉప్పు త్రి అయినా రని అడు గగా అప్పుడు అష్ట గారు వకె హా న్నం. ప వి తెరి తెల్లై యు మల్లి కా
ర్జు। నం దివే నేను ఖ్యా త్వేను అ యు సా ర్వి తి నై రాయుం. డ గా మల్లి కార్జు నుడు నాత్తి పాం. చా న వదేవ ప్రాం. వృత్తి రాం ల కు ప్రూ జ తం. అ రా టు ఖ్యు గా మ ర్తన రాం. దాం. అప్ప త రాగా పా మని

ఆ క్షే యించెనం దున త్తుష్టుడవవవర౦ బ వర పార్శ్వతి నెఱ హర ఘోర తపస్సు చేస్తూ వుండగాను, యీశ్వరుండు ప్రత్యక్షం చేశినందున, వర భోజయాచార్యుల వారు ప్రత్యక్షమయినారు, మందు క్రోతయు గర్భం
జరిగించు మహా నతుడ త్రుత్రియ్యయినారు, యీరెండు ... కృత్తారత్నము వియుండు మూర్తి కృష్ణ చెల్లెం ... వివాహం వేదు, వరప్రంపంచ్ఛావము ఆ వారు చేశి ప్రమాణం (శ్రీ యుగవర్షం యం ... ఆన తిచ్చి తారము, యిం
కాశేప్త మహా నాచెప్పు తాను వెళి దిండి, శరత్కాలంతుని ... చెప్పం చేశినందున వారు దేశబ్రాం వర్ణాల తమ స్వామి జు లక్షు నాత్మ వెళ్లి నేకాపం తప్పదని నేను వారి నివని వెళ్లి వుండిని, శేషం పాం బానన తవ
3 ప్రాంపూర్ణిమ లతా భయం దేశిపి, వారికి ధారణాలు చే(తింపా గళ్లి ప్రాణేతుల నుచేర వాం మైని (ప్రాంపూర్వం శిర ఖాంతు నిశా వం తును తరవి ప్రమే తఢివినందున, (వగవెటు ఆత్మనే శక్తిరు తాన్నేశా దగ్గిరతువ
చ్చి, శతూరు జరిగించి నారు, అన్న పుండరిశ్లే లను యశేష పుంస్త్వ వారి వెళ్లి కృష్ణ భక్తించె లోనున జరిగిన దేవ ప్పుడు తాన షాత్పు త్రాఘ్వయినందున ఆత్మ న్త మాదన్త గారి కేతెవాశ వళి పత్రు

నివారణమధుపరిభాసని యింద్ర తెలంద్రా తివోయి అందుని వాస ముయి యున్న తనకదుర్గాంబ స్తోంచేసన్నా వుంన్న సమయంలో తెలియజేవారు అంస్రవాసి నెల్ల ద్రేవత చెయ్యంగా ఆప్పు తనకదు
ర్గాంబ కటాక్షం తచ్చి వూరాకు మొగులు క్లోష్టీలు చ్చినేమ మున్నానంతే వెళ్ళి యిలా వచ్చినారని మేము కోపంచేసి శ్రీశంకర భూపాంతి నిశాపం వచ్చినదిగ సుతేశ్వర స్వామి పేరు దేవుని ముకుతాం
బానన వర్ణముంఘ వృక్షవము యి మూర్తులుం దరికె పెట్టల యిమూన్న స్థానం యివి వేరపాప విన్ను మెము లరత్నము రిద్రని తనకదూర్గాంబ చప్పినాడు ఆప్పుడు వెర పాపం మ్మ
రిశ్లో లక్ష్మి వింగాయి గల్లు దార రత్న చెశినం మన పారికి స్వామి సంరక్షణ యినదిరోము చాం చానదం రామయ్యా కొండాయ నిలుపుకొని రిఅప్పలు నాచెవి పెళ్ళలకు వరగాంలుగ కృష్ణ
శ్రీకారం గతినిశది, శరభూరంమ నిశాపం పొంచానదం. ధారకి లాం గునతదివి నదస్తి డిగిన చప్పు తాను సావధాన ము నానం డిల్లి తు డన వా దళ వెరి సొాదును వెలారి జరిగిన

చినాడు (మేల్లాగా నట్లుంచె చినుకరం (శ్రీ) కాండలు విస్తృతేర్ణ ముల్లుంగాడి మంత్రం చేస్తాను, మాకు సంవృత్తరాన తుయిల్లు వగ్రి వ్రతే వరవాం మూలు మూలు వాం మూం లు చాం యాలు నిత్తి దుగగా
తిప్పు దూరాం చానన దేశ (శ్రీ) వాం వ్రాన్నులు — నేవు వేమ చేత ది ఏమి వృంన్నది రుగ్వజు స్నారవూం ధ్వ క్రి యు జూర్వ దముల్లయుండు కి శృతే ర్ణ స్వప్తి యూతి స్మి యుంతె మూంల తేర్వతి నిర్ణి మెదా
౨ర ల్లు తుకు మూప్పం డగా నేవు చేశే కాంరణ్ణం (o) వృంన్నదని తిరస్కారం చేశినందు నాల్పాడు గ్రుం థాంలు ండుది దిబాల్లు చేశి ఒతే ము ఒ(శ్రు) శ్రోత ద్రు లేకుండా వేశిత్రం దూతిం శ్రీ రాం
స్వారుల యుం ఘ్యానం తుశక్రాదు లనోలిక ల్లు సునుగా సిద్ధి జ్ఞానాల య్యి వృజు లతుతె వియుడుయు శిస్నే చోళ రా జుదగ్గిరె వృంన్నది వాను — వర్లల్లోచేరు కున్నతి మరుడు రాజ్ఞా తోటాం చా
ననం వారు శరణాం తునిత్ర వోవజ్ఞ ము కాయుడ మయ్యి దిగనుత వౌరితె న్ని ద్వి జులమె నూర్ని కాపం తప్పుదు జ శక్తు రారాయిం కొన్ని (శ్రు) మాణ్ణి చెప్పు తాను విన్నం తి నాకుమారు లైన

వేర భ్రక్షరణాం నాల్యలవాంరై అగతూనాగ తేములు తెలియచేశి సమస్త పరిమాణ్ణములయందు సూ। సమస్తమాయల్ల మంత్ర తంత్రములుం నూరహాస్సే ములు రన్నాత్రెరి యుచెశి
ఉపదేశం చేశి మేము దయన్నవృత్తారంభారనం [illegible]. కొండము ఉత్తమ పదము లింమధు। సమాంబిని షను తెల చ్చూణి వృనాన్ను మొదలు వృత్తాంతములర। యిలాగు గజశిగింబి నా
మాంరెడ్డి అవృత్తాంతము ఋదనవంశమం [illegible] ద్ధు వీరబ్రహ్మం వ్యాపెద్దము మారుమల్లయ్య గోవిందయ్యాను నేను కొమారోనుత్రియ యాశ్శేష శ్రీనా మమ్మచెప్పనేను నూరకరవేశ్శరుల
తన్ని [illegible] నాగ ఇల్ల గారు జననమయిన స్వామి జ్ఞాతులు రారా శరబ్రహ్మంమని పూర్ణ వృత్తాంతములన్నీ జైప్రవారము నాచలే లయ్య వీరశాస్త్రి తత్త్వశ [illegible] బ్రహ్మంమనే బాల్సా
నాబ [illegible] తారంగా రంగారెండు ఉన్నవృత్తాంతములుండు వివాహం చేసుండగా వున్నవారము ముల్లం తెలు సర శివరాత్రి శ్వేతర్మయము [illegible] త్ర తారకము పరిచంద్రం వెల్లలు

౨౭ ఉత్తానై పుత్రనామ్నా శత్వమేనే స్తుతిప్రమాణంబునుం జెనమోక్షప్రాప్తినే యీ మనుబ్రహ్మకు చతుర్భువనములయందు నా పద్మాలు నామములు చేతను మనుష్యోత్తమ యుగాలు ద్వాపార

మనుష్యోత్తమైన ద్వితీయ పరార్థమనే బ్రహ్మజులకు సూక్ష్మతెలివి రవాశ్చారములైన యిప్పుడు పూర్వమైన వైవస్వత మనువనే మెందు నారాయణుడు ఎ పెంచబడినా యీ మనువు

సాధర్మము నవ్వునే సువర్ణ వేరావతారము మత్స్య దినాలు ప్రవేశించెందుకు వల్లతు రక్షతు శారదం పుల్లుంచి అక్కడనుంచి తురకల వెంకటరాగా అక్క వస్తము డిల్లీ వెళ చిత్ర

అక్కడనుంచి బీజ వాడ్కసదు నకు వచ్చి వరకు ప్పుడు పాదుషా యిమొదలయ్యి వారు పాడ్కశికి ఇచ్చి వరకు కాంపెం వెళ్లి బానవెరడు బడితె అప్పుడు నారి వారికి నే నన్న తల్లి

పా వేములు పుల్లుయిందు వల్ల పాతకాదు (శ్వేతవరాహకల్పే) ప్రథమపాదే జంబూద్వీపే భరతవర్షే భరతఖండే మేరుః దక్షిణ దిగ్భాగే శ్రీశైలస్య ఈశాన్యప్రదేశే కృష్ణాగోదావర్యో మధ్యదే

శ్రీ॥ ఇంద్రకీలాద్రిస్థానే అయిదు వేల సం॥ ప్రోత్తరము లతులొగానె ఒకటి సంవత్సరములకు ఇరువై యొకాని సంభవముగా వత్సరులు ఆ వచ్చె ప్రవృత్తు వృకునేను బ్రాహ్మణసు కాంభోతువు నాకును।
కృతయుగప్రమాణములు యీ పృథివియం దు యుధిష్ఠిర చాలయిదు న్నూరు సంవత్సరములకు అనేకవేలందు సత్యప్రమాణములు జరిగించి రాజ్య పరిపాలనం చేశి।
మానవుల వృద్ధిబొందించెను యుధిష్ఠిర విత్రప్రాణ్గాని హానవకతములు కాకవై పస్రుతమన్నింతరమునే ఖ్యం వెలి యుడుగానే లక్షా యుగాదు వేల సంవత్సరము
లు త్రేతాయుగ ధర్మం నారా జ్య పరిపాలనముచేతుమును జన్మములారా। మావల్లి జరిగెను శం ఇవి శిష్టనై యిచ్చెను సోము ఇప్పు తారె పురుషులు యీ మహాపురుషులు నరసింహ
డయం మాకు వృత్తిరించె వున్నారు గన్న అక్షయవృత్తము యిందువాలునంచరిస్తూ వున్నారు। వారి వృద్ధ ప్రవహ మహామునేంద్రులు లకు శాస్త్రరాజ్య పరిపాలనము

లక్ష్ములు షింపెతూవృన్నే ఈము । వారు ఆనాశ్రమం పుర్ణావవేణు ఆమ్రవరంగ ములవారా వారా గోవిందాప్రనే నామొంచ్చారణచే కెంటి వెంత్రుకెన్నాదు కులోత్తము ౦౬ వృందేసత్య
పతావె వేకవచనేష్టు యువృష్టువృత్తుతెలి యజేయుయువృత్తర దికేనం చోవతే మహాప్రరుష్టుడు బుధ్ధుత్త తనిమొత్తి చతురం గబల ముతోమూఢా గానే ఆశ్వత్థ చాతుర్భుజులు తల్లిదె
స్తురులి ప్రాడుకొనుపర్తిం వేకశ్రేష్టులవకా తృగ్నా చతురుదిశాంతక్షు వినవచ్చి యుయ్యాగా బాబ్లువేషము । పాపాలు ఆరం తాపతాపత్రానష్టియు నిడవా యుగ్రనిడనే రాత్రి పోదు యు అవు
తారపురుషులు సంధిరండుకు వచ్చినంతల పాశముసువచ్చువరకెల మహాప్రళయింబులు ష్టి భో ఉండే ఆనంద సంవత్సర చైత్ర శుద్ధ అష్టమ మొదలుకుని నిండించే యురాత్రి గుర్తులు రా
ప పోదుయు (యీ చెప్పబడిన మహావాక్యేష్టులు నిందించే యురాత్రి గుర్తులు అనేక విధములచే తనువశించి పోదురు అని ఈశ్వరం శ్రీగారు చత్తెలకు చెప్పగా అప్పుడు శిష్యులు వచ్చే

వాక్యం పలుకుతగా॥ అ(~~ప్ర~~)స్థాడు అవర్ణాకర్త్రి డి భాషలలో చెప్పిన తాళజ్ఞానం లో వీరభోజయాచార్యుల వారు వీరబ్రహ్మంద్రస్వామి గారు చెప్పిన కాలజ్ఞానము నూర్గాంతే శిలాశేకొంత
తతెవియుచెప్పినారు। ముందు మహాప్రళయం యుంబుక్షూర్తుం। కోన ఆగ్న యుత్రి ఆప్రళయుంయెలాగున ప్రవుట్టుతుం। దో విధముం తా చెప్పుమని వేడుకొనిన। ఈశ్వరం
మ్మ గారు చతే ప్రమాణ్యం చెప్పు చూరున ది ప్రమాణి చనామ సంవత్సరము లో ఈశ్వరబాం ఒకని తపస్సుశిబి చెయ్యుటాన కు వీరబ్రహ్మం గారు కపూర్ణ్ణి పుత్రులవేయుం
చబోతారు। గనుక బ్రహ్మంతే నూర్ణి అచట భూమి వర్ణిణు లయ్యపొం చానన వారు నూర్ణి నశించి పోవ డానకేబడి కారణ్యమైన వేళ తువత్రవృతుం పాతా బక్షులు తెవియు చెయ్యుడమే
బ్బాడి యుం త్నా వతే శ్రీమాణిం తెల్లియు జ్ఞీ సుత్రాఫృ నా ను। అక్కడ నుంచి పూర్ణవతి తులు యుచ్చి శ్రీశైల యున మణలమల్లికార్జునని తో కూడా యు(ర) బోయలమె

౨౭

ఇచ్చిన వరెవేటు యిన్ని తేసుకొని అన్ని దేశములు ఏలెవుం డగుఫల్గుణ మూర్తులవెళ్ళలు వెంబడి తేసుకొని దశదిక్పం ధనమయ్యె శత్రులమెదిరి తత్రెల్ల గుస్తి శత్రులతుత
లపు ఇచ్చి వారు సుభ్రామణి భాజ్జనుని తోకూం డావుత్రరి శతువెం దృగిరిపర్వతా నమె చెరుదుము శా ఖల్లు తెలియ దాయుడె మయ్యె చిపట్లం యెరి గి జెయుపొ కాయి నయ
తె చె ఢి పోడు ముద ఖ్యా పట్టి నే పట్టు తిడవ . రా దుఃతు డేతు విడిచి నప్పుడు కొన్నపట్టు తెడుచు నా రా తిరా ఖ వాలి సరాల్లి తా ం బాయు వేం బ్రం వ్నాం గారు య్యా ప్రముఖం
తెలిడి చె శిరాం తు । గన్నపెరి ఖాజ వసం తె రాయుల వారు । నారాయిణ్ణ అవుతారముసూ ప్రం వ్నాం గారు సూర్యసావర్ణి మనువు అవుతారము సూ్ప్రతారె మయి అ కం
డజెరచి వల్ల వు వారె మూర్తాలయ్యాకరని మారు తెలుసుకొని క్షత్రి యా జ్ఞానముచె తె విధి ప్రం రుచ త్రిగతి గి నవా యి మహా ధైర్య వంతుల యు । వీర ధర్మంమాం డ లవార్సు ।

గాంధర్వ్రమా ఇవములు నమ్మకేయవల తిరస్కరించినా. వారికి అనేకమయిన మోగినిశక్తుల వల్ల - ఉమారలు తత్తు వల్ల వాతము వుదురు. వారికి నారె ఖాన్న యు ప్రండు
పుట్టువాం తమయిపోదురు యాగులు స్తొమ్ములను. ఎత్తిపులుషాదులు నష్టమయిపోతారు. రోగాలు యిష్టత్రుకోరం పునర్జన్మముతో రుతుపర. ప్రిమా తమ్ములు అంత పరి
యంతరం సహా పులమయిపుం డే ధము ఆ మహా ప్రళయానకు మేముకేజ పులమయి ప్రరిడే సాధనాం తర్వము జపుడుని. వేడు కొనెన. లారా
లోకమందు వుండే అగ్నివర్ణము వా. రుత్తి పురుషాదులు అమోఘమయి అత్యాన్నెసం శయము వేకయి ల్లఘుగూర యుగాలను త్రింపు పదె శలం అయిష్టం చడానను ప్రమాణం॥
కర్తవ్యం. గుణము మోక్షమం. లోమెప్పుడు. మరు వతె జంవ్యాగ్రముందు మహానేత్రయుండే. శరణ్యస్వామి నెప్పుడు విరివిగ ముము క్షుచునయ్య శిరసం తకం॥

యః౹ విశ్వతన్త్రకు వేజాంతే౹ అన్యే జాతన చక్షితః౹ శ్రీనయోంనివేత౦ గత్వా చం దాలకో లుబ్జ స్తనః౹ అన్న వర్జ మలయుంచు౹ యుంపొంచాననమలం౹ భద్రోణి వాందితే చదివోదు౹
మ చేత్రుచు వెనకొండనె బాంచు దుయఅని చక్కు తెలియజేశెను౹ ముంధర లట్లిఅప్రపుతాం రాం యతబు తూం చు స్థానే ను జనసం అయ్యె సంకెతం అయినా చేశినాను౹ నేను సమాధి లో మోక్షాండు
బోతాన్ని అని శిష్యులను తెలియజేశి ○ సమాధిని స్వను. ఏ రాను అప్పుడు శిష్యులు అందరు నూరిలింపాగా కొన్ని మార్గాదిష్ఠుల దగ్గడ నకు సూరము లు చేశి అప్పుడు పా
పాద్యాది పూజా విధులు చాత తూ జచేశి౹ వారు తెచ్చిన వారి ఖరగ్నాలు అమెను ఆల్లరి కెరించిరి౹ వెస్వర్పోర్ణ సాకెక శరణ్యన అలంబకదవి౹ నారాయణ ఇస్తు
తే౹ గురుబ్రంహ్మా గురో ర్విష్ణు గురుదేవో మహేశ్వరః౹ గురుసాక్షాత్ పరబ్రహ్మ౹ తస్మై శ్రీ గురవే నమః౹ వెరబ్రంహ్మం గారికి తా లూరు ౩ల ౬౬ వ్రర౹ మ్మగారి కె త్రాలు

శ్రీ నం సంపూర్ణం॥ — తారణ నామ సం॥ వృషభ చైత్ర శు ౨ గురువారం ప్రతిపన్నం [illegible] దివనామ సం॥ [illegible] వరకు సంపూర్ణం [illegible]

[illegible] రామలింగం [illegible] కోనాడు [illegible] ॥ —

పకొత్త వేమౌక్త మంత్రం స్త్రా శ సాత్త్రురమంత్రం· ఓం హ్రాం·రేం·స మశ్రి వాయి వేరబ్రం·ఫ్రాం· యిూ హ్రాం ద శాత్త్రేర శ మంత్రం- యిల్ల ప్పుడు మా స్స రి సూత్ర వ్రుం డే వారికి మరియు విభయు పు
లేను· యింనానే శత్రులున్న లుము వేయు· వారు స జ్జెప్తు లయి వేం ర ఘయు· వారికి మే ముద రి శనం యిస్తా స్తు నా వెయి· కే వల మంత్రా చ్చాటు న భావజ్ఞు లసా ధ్యుగా నే శక్తి విఠను
లాశక· అవి వేకు అన్యాక్ ద దావానే ల ప్రత్యేయి వెంబడి దద్దు బగు దురు యిూ కాలజ్ఞా నం యిన్నె వివరం త్తి ఉ సు కు నివ్వ రబ్రం వ్వా గారు యిం డు విన యో మున్న ము గ తె
బాంధి వ్రుం నా మ వారి సు భాత్తు లకత్రీ సూ వ్వా ద రియూ జ్ఞ క్షత్రు లారా యిూ ప్రు మ ణిం వల్లెను· ముమ్ము అ ప త్తు [illegible] వాలు రానుం డా నే వ్వారణ చేశి· కత్తి సూ ము ప్ర వృత్తి
ర పురుషు బుద రి శనం యిస్తారు శిష్యులుకు చెప్పి నవాక్యం ఓ పావనే వర్ణగు రు శి శా అన్నే స్వ తి ప్రమా ణవె ల్లి ను ఆ జ్ఞ వస్త్ర ములతో ప్రా ణ వ బుత్తు బుయి చెప్పెని వు

త్రం శేశ చూడి త్రము గాం మనుల్రం వస్త్రిం గ్గారు సూత్ర నాం రాం యిణ్ణ మూం ఖల యిల్లి ఖండ స్వరూపుల య్యి వేశ భోగవసంత రాయుల వాం 8 3 క్రిఅ వాయితు లకు యు రియు గలం ములతు
అవుతార మూంర్తుల వారి యొక్క మంత్రము ఱెం ష్టె పయ్యి చెప్పినాం డు ప్రకే రణ్ణములతొ వ్రాశిన మవా వుం త్రాలు నైం డు సూత్రమను స్వరూ ప్రుల య్యి వేరల్రం వ్యాం ద్రి యం స్వాము
షులవాం 8 క్రిష్ణ నారాయుణ్ణ స్వరూం లయ్యి వేర భోజ్జ వసంత [illegible] రాం యుల వ్యాంముల వాం 8 3 క్రిఅ జ్ఞ వస్త్రము తో కూం డా పురా వారి తులయు చ్చె దాం యుం ష్టుం త్రం ల
ధర క్రి జశి ప్పెద్దల య్యి వారి వేల్లి త్తెలు ను కుని వేర త్రుం వ్యాం గాం క్రి బ్రిం డి అ వాయితి తర్పణ్ణము లు యు చ్చె వీ యూం త్ర మాగాల కు భత్తులు ఆం . డు వే ష్టు కాం నిల్చిం
వ్యారిం గాం 8 వీర ల్రత్రి రాం ధనలకు మొదలయ్యి విచయ్యి వలక్ష్మి ది — విశ్వకర్మ గురు నిం దాయుల తెమురు వంత చాం ఫత్తే ఽ కు సుకరం బు వా జనాన్ని శివే వార్యం న సం శ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]